

PROFILEN

red@harrydaposten.se 031-98 50 60

METTE WALDROP

Ålder: 52

Bor: I Hindås.

Familj: Gift, två barn, två dansksvenska gårdshundar.

Gör: Jobbar på Studieförbundet Vuxenskolan Sjuhärad, aktiv i ett stort antal föreningar.

Intressen: "Jaa... tycker

du att jag ska skaffa mig en hobby, haha!" Keramik, landsbygdsutveckling, datorer.



Bild: ANNA MATTISSON

HAR SVÅRT ATT SÄGA NEJ. Mette Waldrop har ett finger med i spelet när det gäller det mesta som händer i Hindås. Hon försöker hitta egen tid, men har väldigt lätt att tacka ja till olika förfrågningar.

Mette är navet i Hindås

Nämn en förening i Hindås och du kan nästan säkert hitta hennes namn i styrelsen eller medlemsregistret.

Få människor är så aktiva som Mette Waldrop.

– Min man säger att jag är i ständigt omlopp. Jag är nog det, jag blir lätt lite disträ och är alltid på väg hit eller dit, säger Mette Waldrop och ler lite åt makens formulering.

– Sen är jag inte den pyssliga hemmatypen heller. Just nu sitter hon på Gyllene Hinden och väntar på kunder och besökare. Då och då tittar någon förbi. Nästan alla verkar känna Mette genom någon av de föreningar hon är med i. Något som inte är helt oväntat.

– Jag satt i morse och skrev en översikt över vad jag gör och blev nästan rädd. Mette Waldrop lägger en tankekarta på bordet framför sig. Hela pappret är fullt av loggor med färgglada pilar mellan sig för att markera hur de kopplas till varandra. Studieförbundet Vuxenskolan, Kulturhållplats Hindås,

Hela Sverige ska leva, Hindås centrumförening, EU-projektet Göteborgs insjörike, Gyllene Hinden, Hindås Kommunalförening, Initiativ Hindås, kulturföreningen Form & bild... Mette verkar vara engagerad i precis allt som händer i Hindås. Fast det är bara nästan sant.

– Jag är inte politiskt aktiv. Och inte med i några idrottsföreningar, säger hon, tittar på kartan och får syn på att hon ju faktiskt varit med och kämpat för att Hindåshallen skulle byggas också.

Mette Waldrops engagemang är inget nytt personlighetsdrag. Redan som tonåring gillade hon att vara med och arrangera och påverka. Då var det dock i lite mätligare skala, som styrelsemedlem i basketlaget och arrangör av studentfirandet.

När hon lämnade hemlandet Norge för att plugga på Göteborgs tekniska institut hade hon en period då föreningslivet låg på is. När barnen kom och hon flyttade till Hindås och blev föräldraledig drog det dock igång igen och hon var med om att starta en förening för att rädda Villa Roskullen.

– Och Form & bild gick jag med i när mina barn börjat på en keramikkurs, säger hon och berättar att hon blev så inspirerad att hon också började med keramik och sedan ledde egna kurser.

De flesta av Mettes projekt kom hon igång med efter en omtumlande del av livet i slutet av 90-talet. Hon var tillbaka på jobbet efter föräldraledigheten och körde på i full fart när hennes man var med om en svår olycka. Ett tag visste hon inte om han skulle överleva. Tårarna kommer fortfarande när hon påminns om det. Eftersom hon hade små barn var hon dock tvungen att vara stark både för makens och deras skull.

– Jag var som en robot. Men det är klart att reaktionen måste komma någon gång. Två år senare föll hon igenom. Då hade det gradvis blivit för mycket och Mette gick in i väggen. Hon var tvungen att sluta jobba tvärt för att orka med. När livet rullade igång igen var det

med en rad nya engagemang. Genom Form & bild fick hon ett halvtidsjobb på Studieförbundet Vuxenskolan. Genom att vara med i Kommunalföreningen fick hon kontakt med Hela Sverige ska leva, var med om att starta Göteborgs insjörike, fick pengar för att dra igång Gyllene Hinden tillsammans med en kompis hon brukade träffa på hundpromenaderna, knöts till Kulturhållplats Hindås genom att Gyllene Hinden började sälja biljetter till deras evenemang och hamnade som suppleant i styrelsen... En sak ledde till en annan och Mette säger själv att hon är dålig på att säga nej.

– Studieförbundet är bara ett halvtidsjobb. Det skulle aldrig gå att jobba heltid, säger hon och ser ut över sin tankekarta. – Jag tycker det är kul med alla engagemang, men det är lätt att det kör ihop sig. Nu är det årsmötestid, jag hade en vecka när jag hade tre årsmöten inbokade.

Att det alltid finns något att göra har också sina baksidor.

– Ofta glömmar jag bort att jag behöver tid för mig själv, säger Mette och blir allvarlig.

– Tiden går så fort, plötsligt har en hel vecka gått. I morgon ska jag på årsmöte för Hela Sverige ska leva, i Stockholm. Då har jag 2,5 timmar på taget, det blir väldigt skönt. Då får jag en paus.

// Ofta glömmar jag bort att jag behöver tid för mig själv.

Att telefonen har internetuppkoppling och att hon alltid är tillgänglig blir ett extra problem.

– Jag varvar ner alldeles för sällan. Det är när jag tar hundarna och går ut. Annars har jag hela tiden dåligt samvete för att jag inte gör något av det jag borde.

Oftast är det dock roligt att ha mycket för sig och Mette ser riktigt nöjd ut när hon berättar om de projekt och samarbeten hon varit med om att styra upp.

– Jag gillar att organisera saker och få dem att funka. Jag ger mig inte. När folk säger att "det går inte, vi har provat" blir jag tvärt om och tänker att det är klart det går. Man får hitta något nytt sätt bara.

ANNA MATTISSON
031-98 50 65
anna.mattisson@harrydaposten.se